

РЕШЕНИЕ

№ 1470

гр. София, 23.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-І-І, в закрито заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стефан Ис. Шекерджийски

Членове: Петър В. Боснешки
Ивайло Димитров

като разглежда докладваното от Стефан Ис. Шекерджийски Въззивно гражданско дело № 20231100503320 по описа за 2023 година

производство по реда на чл. 435-438 от ГПК:

Образувано е по частна жалба на длъжника – „Е.Г.“ ЕАД, срещу Постановление изх. № 1607/02.03.2023г. по изп. дело 20229230400233 по описа на ЧСИ Г.Н., рег. № 923 КЧСИ, връчено със съобщение изх. № 1608/02.03.2023г., с което са определени разноси по изпълнението в размер на 7 710,59 лева с включен ДДС - такса по т. 26 ТТРЗЧСИ върху публични вземания на държавата в размер на 160 274,36 лева.

Взискателят – „У.Л.“ ЕООД, ЕИК *****, счита, че жалбата е неоснователна.

На основание чл. 436, ал. 3 от ГПК частният съдебен изпълнител Г.Н. е представил подробни мотиви, в които поддържа становище за неоснователност на подадената жалба.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, след като взе предвид изложените в жалбата доводи, възражението на взискателя и мотивите на частния съдебен изпълнител, намира следното:

Съгласно нормата на чл. 458 от ГПК, държавата се смята винаги за присъединен взискател за дължимите ѝ от длъжника публични вземания, размерът на които е бил съобщен на съдебния изпълнител до извършване на разпределението. За тази цел съдебният изпълнител изпраща съобщение до Националната агенция за приходите за всяко започнато от него изпълнение и за всяко разпределение.

Когато срещу имуществото на длъжника са започнали принудителни изпълнителни действия по реда на Гражданския процесуален кодекс, държавата се смята винаги като присъединен взискател за дължимите ѝ от длъжника публични вземания, размерът на които

е бил съобщен на съдебния изпълнител до извършване на разпределението. За тази цел съдебният изпълнител изпраща съобщение на Националната агенция за приходите за всяко започнато от него изпълнение и за всяко разпределение (чл. 191, ал. 3 от ДОПК).

Изпълнителното дело е образувано на 08.12.2022г. На същата дата е изпратено съобщение относно разноските на длъжника, като те са платени на следващия ден (л. 15).

Пак на 08.12.2022г. е изпратено запитване до ТД НАП София, относно наличието на публични вземания, получено на 15.12.2022г. Там се сочи, че при неполучаване на отговор, запитващият ще приеме, че такива не са налице.

Към 09.01.2023г. е било ясно, че има задължения към НАП, но не е техния размер (л. 23). В резултат на кореспонденцията (от л. 23-6 и 28-32), и поради странния отказ за комуникация от страна на служител на НАП, е сезирана КПКОНПИ.

На 20.02.2023г. (вх. № от същата дата – 608, но справка е актуална към 17.02.2023г.) е постъпила информация от страна на НАП, че жалбоподателят дължи сума от 160 274,38 лева.

Съответно с разпореждане от 17.02.2023г., държавата е присъединена по изп.д. за тази сума.

На 21.02.2023г. жалбоподателят е заплатил към НАП сумите от 80 376,04 лева (21.02.2023г. - 10,³⁷ч.) и 80 000 лева (17.02.2023г. – 12,³⁷ч.).

Съобщението до длъжника е получено на 21.03.2023г. (л. 87). Няма посочен час.

Възможни са два подхода на разсъждение:

1. Държавата е присъединен кредитор, считано от момента на образуване на изпълнителното дело. Така, резолюцията на ЧСИ би имала само констативно значение, а запитването до НАП има за цел единствено да установи размера на дълга.

2. Държавата се конституира като вискател след резолюция от страна на ЧСИ и уведомяване на длъжника за размера на дълга.

Становището на ЧСИ, за съжаление, е житейски правдоподобно. Би могло да се приеме, че длъжникът е заплатил дълга си именно поради образуваното изпълнително дело, а забавянето на администрацията на НАП да е следствие от неправомерно влияние.

Следва обаче да се възприеме второто виждане по което съставът на решаващия орган се обедини след обсъждане:

- Съгласно Определение № 89 от 28.04.2022 г. на ВКС по ч.гр.д. № 1117/2022г., II г.о., ГК, докладчик съдията С.Н.: Както вече бе посочено по-горе, законодателната преценка за освобождаване от заплащане на държавни такси на основание чл. 84 ГПК се определя не от вида правен субект, а от характера на правото, чиято защита се търси. Да се приеме, обаче, че вискателят и длъжниците (частни физически и юридически лица) по изпълнителните дела, не дължат държавни такси, когато държавата участва в същото изпълнение като присъединен вискател по право за публично вземане спрямо длъжника, означава да се създаде привилегия за първите, която не се следват от закона. Участието на държавата по

право като присъединен вискател на публично вземане спрямо длъжника във **вече образувано изпълнително дело**, е предвиден в закона друг ред за събиране на публични вземания в изпълнително производство, развиващо се по реда ГПК, който е инициран от друг вискател с частно вземане, който друг ред съществува за държавата независимо (дори и възможно и успоредно) с реда за събиране на публични вземания по реда на ДОПК, където държавата самостоятелно и само за себе си да провежда принудително изпълнение по реда на ДОПК и в което производство по ДОПК не се допуска присъединяване на вискател с частно вземане. **Присъединяването на държавата по право във вече образувано изпълнително производство** за събиране на частно вземане, е привилегия за държавата да удовлетвори публичното си вземане спрямо длъжника, при това с право на предпочитание, от събраната в това изпълнение сума. **Участието на държавата във вече образувания от частен вискател изпълнителен процес по ГПК може да настъпи и в по-късен момент**, и след налагане от съдебния изпълнител на обезпечителните запови и възбрана на имущество на длъжника, което е допълнителен аргумент за недопустимост публично правния характер на вземането на държавата да влияе върху характера на вече образуваното изпълнително производство по ГПК и да разшири приложението на изключението по чл. 84, т. 1 ГПК и спрямо началният вискател с частно вземане. ГПК предвижда задължение на самия съдебен изпълнител да обезпечи участието на държавата за удовлетворяване на публичните ѝ вземания спрямо длъжника в изпълнението най-късно при извършване на разпределението по чл. 460 ГПК, при което ползването на държавата от наложените обезпечителни мерки с цел запазване на имуществото на длъжника за неговото осребряване, е последица от процесуалната активност на първоначалния вискател да образува изпълнително дело, която последица не променя характера на започнатото изпълнение за събиране на частно вземане и не обосновава наличие на хипотеза на освобождаване от държавна такса при особен случай по смисъла на чл. 84, т. 1 ГПК и спрямо първоначалния вискател.

Държавата е конституирана впоследствие като вискател, още повече, че задължението е за месец януари 2023г.

- Р. България е правова държава – чл. 4, ал. 1 от КРБ. Предполага се добросъвестно поведение. Съществува *fictio juris*, че страните действат добросъвестно, (проф. Калайджиев, Облигационно право, 2013г., стр. 441. / Решение № 261165 от 1.04.2022г. на СГС по гр.д. № 7967/2019г.).

Възможно е поведението на служителя на НАП, чиято неадекватност не следва да се коментира, и да не е свързано с въздействие от страна на представител на длъжника.

- Частният съдебен изпълнител, подобно на нотариуса, е частен субект на когото държавата е възложила публична правозащитна функция - по принудителното изпълнение на граждански права (арг. от чл. 2 от ЗЧСИ).

От гледна точка на длъжника, в случая е налице липса или недобра комуникация между публичноправни субекти (относно ЧСИ терминът е условен, съобразно посоченото по-горе). При това положение трябва да се предпочете интереса на дружеството, а не този на ЧСИ, който обаче би следвало да има възможност да претендира вреди от държавата.

Съобразно изложеното, жалбата е основателна.

Предвид на изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба, подадена от „Е.Г.“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: Република България, обл. София, общ. Столична, гр. София 1618, р-н Витоша, ул. *****, представлявано от Г.В.Н., съд.адр.: Република България, обл. София, общ. Столична, гр. София 1421, р-н *****, ***** e-mail: l*****, чрез адв. Б.П.П., САК, личен № ***** - длъжник по изп. дело № 20229230400233 на ЧСИ Г.Н. с рег. № 923, с район на действие СГС, Постановление изх. № 1607/ 02.03.2023г., с което са определени разноси по изпълнението в размер на 7 710,59 лева с включен ДДС - такса по т. 26 ТТРЗЧСИ върху публични вземания на държавата в размер на 160 274,36 лева.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____